

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: שהם	שם פרטי: סילביה
---------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: שניידר		בלועזית: SCHNEIDER	
שם פרטי איתו נולדתי: סילביה		בלועזית: SYLVIA	
שנת לידה: 8/6/1944		מין: נ	
עיר לידה: סיביו		בלועזית: SIBIU	
ארץ לידה: רומניה			
שם פרטי ושם משפחה של האב:		שם פרטי ושם נעורים של האם:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:		בלועזית:	
ארץ המגורים:			
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)			
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: סיביו, רומניה (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית:	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית:	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: סיביו		תאריך השחרור: 23/8/1944	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור סיביו	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתו עד מתי מרומניה לבלגריה, יוגוסלביה, אתונה ולארץ.		שנת עליה: 1962	
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה			

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

אבי היה חייט, אמי גידלה אותי ואת אחי בבית. נקודת אור חיובית שזכורה לי מתקופת הילדות הנה קיומן של שלוש חברות ילדות. היינו בנות אותו גיל פחות או יותר ושיחקנו יחד. הדבר אפשר ניתוק מסוים מהדאגות של חיי היום יום והחשש המתמיד שמשהו רע עומד להתרחש.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

לפני ששחררה רומניה, ב-4 באוגוסט, יצאו שלוש אוניות מרומניה לכיוון ישראל, מנמל הים השחור – קונסטנסה. האח הצעיר של אמי עלה לספינה יחד עם אשתו שהיתה בהיריון. הספינה הוטבעה ע"י הנאצים ב-5 באוגוסט בים השחור. כשנדע הדבר לסבתי, שבנה היחידי בין ארבע בנות נוספות שהיו לה, היא נפטרה מצער. בילדותי זכור לי שמשוה נורא קרה ליהודים אך לא דיברו על זה. משוה נורא שיש להתבייש בו. אני אישית חשתי לא נוח שהשתייכתי לקבוצה זו. אבי היה חייט ותפר מדים לצבא הנאצי במשך שלוש שנים. אמי היתה עקרת בית וגידלה אותי ואת אחי. מתום המלחמה, אחות אמי היתה אלמנה, בעלה היה צורף. עצרו אותה מאחר והחזיקה זהב בבית והיא לקחה לבית סוהר. 3 ילדיה הפכו לבני ביתנו ואמי גידלה גם אותם, דבר שהעצים את הקושי הכלכלי בבית.

**אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ
(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):**

בתום המלחמה, הפך השלטון ברומניה לשלטון קומוניסטי. הוריי היו עצמאים, חייט ותופרת, לא היתה עבודה. זכור לי רעב קשה בילדות. כשכבר היה אוכל היו מכריחים אותי לאכול מה שיש. עקב כך, אני סובלת עד היום מהפרעות אכילה וסוגי מאכלים שאינני מסוגלת לאכול כלל. אני אישית לא סבלתי כל כך מאנטישמיות למעט העובדה שבין כיתה א'-ד' היה לי מורה אנטישמי שנהג להפלות אותי לרעה.

נא ספרי/י על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

העלייה לארץ היתה נקודת מפנה גדולה בעבורי. מאד אהבתי את הארץ, את המוסיקה בארץ. כשנה לאחר שעלינו לארץ הרגשתי שההרגשה הרעה הולכת ומתפוגגת. חיים חדשים, תקוות ואופטימיות החלו לחלחל בתוכי. שלוש וחצי שנים לאחר עליתי ארצה נישאתי ויש לנו 3 ילדים.